

شرق: وضعیت بحرانی معدن «زمستان یورت» هنوز به ثبات نرسیده و امدادگران درحالی همچنان مشغول عملیات هستند که ۱۳ تن از معدنچیان همچنان در زیر آوار گرفتار شده‌اند و از سلامت آنها خبری در دست نیست. هرچند مسئولان در امیدوار به زنده بیرون آوردن آنها هستند اما معدنچیان می‌گویند این احتمال بسیار ضعیف است.

به گزارش شاهد حلاج، خبرنگار اعزامی «شرق»، امدادگران ساعاتی بعد از اینکه حادثه اتفاق افتاد به محل رسیدند، آتش‌نشانان و امدادگران هلال‌احمر گفته‌اند به آنها حدود ساعت ۱۱:۳۰ گزارش شد که وضعیت بحرانی در معدن پیش آمده است و آنها نیز خود را به محل رساندند، اما کارگران می‌گویند حادثه ساعت ۹ صبح اتفاق افتاده است.

یکی از کارگران معدن که در محل حضور داشته، به خبرنگار ما گفت: ساعت ۹ صبح بود که انفجار شدیدی در معدن اتفاق افتاد، من ۳۰۰ متر از محل حادثه فاصله داشتم، بلافاصله به داخل تونل رفتم، اما وضعیت خیلی بد بود، گاز همه‌جا را گرفته بود و نمی‌شد کاری کرد، کارگران دیگر هم آمدند. شیف‌ت صبح بود و ما می‌دانستیم که خیلی‌ها آن داخل کار می‌کنند، برای امدادرسانی رفتم، اما نمی‌شد وارد بشویم و بیرون آمدم. گاز داشت ما را خفه می‌کرد، تا ساعت ۱۱:۳۰ هیچ نیروی امدادی در محل نبود، تازه ساعت ۱۱:۳۰ آمدند، ما درخواست کمک کردیم و گفتیم اینجا داریم خفه می‌شویم، اینجا که فضا باز و اکسیژن زیاد است هم نمی‌شود نفس کشید، به ما کپسول بدهید خودمان می‌رویم و بچه‌ها را نجات می‌دهیم. آنها هم به اندازه کافی امکانات نداشتند، کپسول کم داشتند و بعد هم که اصلا اجازه ندادند ما داخل برویم، حالا هم خیلی‌ها گرفتار شده‌اند و هنوز امدادگران نتوانسته‌اند آنها را بیرون بیاورند.

کارگر دیگری که در جریان حادثه قرار دارد، در مورد علت وقوع حادثه به خبرنگار ما گفت: من داخل بودم، کار خدا بود که چنددقیقه قبل از حادثه بیرون آمدم. ما لوکوموتیوهایی داریم که ارابه دارد و با آن زغال‌سنگ را از معدن خارج می‌کنیم، لوکوموتیوی که آن لحظه داشتیم استفاده می‌کردیم خاموش شد و دیگر نتوانستیم آن را روشن کنیم. مسئول فنی که آنجا بود به راننده و من گفت که بروید باتری بیاورید، ما هردو به او گفتیم که باتری خطرناک است، ما داخل معدن باتری روشن نمی‌کنیم. گفت چیزی نمی‌شود، نترسید و اصرار کرد که ما باتری بیاوریم، وقتی که بیرون آمدم، من کار دیگری انجام می‌دادم و دیگر

تو نرفتم. اصلا هم به این فکر نکردم که مشکلی به وجود بیاید. بعد از چنددقیقه صدای انفجار آمد و تونل ریزش کرد.

او در پاسخ به این سؤال که حالا مسئول فنی کجاست، گفت: او خودش یکی از کشته‌شده‌هاست و جانش را از دست داده است.

آن‌طور که کارگران می‌گویند مشکل اصلی برای بیرون آوردن کسانانی که در محل گیر افتاده‌اند و عدم پیشروی در تونل، تخریب‌هایی است که اتفاق افتاده. یکی از کارگران می‌گوید: برای اینکه بتوانیم زغال‌سنگ استخراج کنیم با چاشنی انفجارهایی انجام می‌دهیم. داخل این تونل هم مدت‌ها قبل انفجارهایی انجام گرفته است. اصلا با همین انفجارهاست که تونل ایجاد می‌شود. همین مسئله باعث شده است تا دیوارها و سقف تونل سست شود و این انفجار اخیر هم آن را سست‌تر کرده است، به‌همین‌دلیل دیوارها و سقف مثل پودر ریزش و همین کار را سخت می‌کند. چیزی حدود ۸۰ واگن آوار ریزش کرده است و بچه‌ها پشت آن دفن شده‌اند.

او در مورد اینکه یک‌بار پیش از این خودش هم در حادثه‌ای مشابه چندین‌روز زیر آوار معدن مانده است، گفت: سال ۸۶ همین اتفاق در معدن دیگری برای من افتاد. معدن ریزش کرد و من زیر آوار ماندم. با دوستم بودیم و سه روز آنجا ماندیم. در همان لحظات اولیه بود که دوستم از ترس جانش را از دست داد، اما من زنده ماندم و اصلا نترسیدم و بعد از سه روز من را بیرون آوردند. این وضعیت درمورد گرفتارشدگان این حادثه هم وجود دارد.

این کارگر باسابقه معدن گفت: دو اتفاق ممکن است باعث مرگ کارگر معدن بعد از ریزش آوار شود اول اینکه بعد از ریزش آوار گاز متان زیاد شود و اکسیژن نباشد و فرد خفه شود. دوم اینکه بعد از ریزش آوار از ترس بمیرد. اگر فردی نترسد و بتواند شرایط را تحمل کند، امدادگران او را نجات می‌دهند و بعد زنده می‌ماند؛ البته گرسنگی و تشنگی او را اذیت خواهد کرد، اما باعث نمی‌شود که بمیرد.

او به کیسه گاز اشاره کرده و ادامه داد: چیزی که همکاران من را در معادن زغال‌سنگ تهدید می‌کند کیسه گاز است. کیسه گاز روی تکه‌های زغال سنگ

ایجاد شده و انفجار هرکدام می‌تواند تا صدها متر خرابی به بار آورد و فردی که کنار کیسه گاز باشد قطعاً می‌میرد. یک بار انفجار کیسه گاز در همین معدن داشتیم. این مسئله اصلا قابل پیشگیری نیست؛ چون کیسه گاز اصلا قابلیت رؤیت ندارد به همین خاطر هم نمی‌توان از آن پیشگیری کرد.

بسیاری از کارگرانی که در معدن «زمستان‌یورت» مشغول به کار هستند از وضعیت بیمه و حقوقشان ناراضی هستند. یکی از کارگران به خبرنگار ما گفت بیمه‌ای که برای آنها در نظر گرفته شده، بیمه آرایشگری یا نانوايي است. او گفت: همه بچه‌هایی اینجا هستند حتماً کسری بیمه دارند و آینده‌شان نامین نیست. کارگرانی که در داخل معدن گرفتار شده‌اند بچه دویا سه‌ساله دارند، حالا چه کسی پاسخ‌گوی این بچه‌هاست.

سبحانی، نماینده مجلس که همراه هیئتی از سوی رئیس مجلس به محل حادثه اعزام شده است، درباره حادثه معدن زمستان‌یورت و وضعیت کارگران گفت: ما باید زوایای مختلفی را که در این حادثه وجود دارد مورد بررسی قرار دهیم؛ اول اینکه باید بررسی کنیم آیا نکات ایمنی قبل از وقوع حادثه رعایت شده است یا نه، دوم باید دید عملیات امدادرسانی درست انجام شده است یا نه و سوم بعد از حادثه باید اوضاع را بررسی کنیم و ببینیم وضعیت کارگران چطور بوده است. وی گفت: آنچه مسلم است باید استانداردها قبل از وقوع حادثه رعایت شود؛ مثلاً اینکه دستگاه هواساز باید طبق استاندارد در این معدن وجود می‌داشت، باید این موضوع را بررسی کنیم. نکته دیگر اینکه گفته می‌شود علت حادثه باتری لوکوموتیو بوده است و لوکوموتیو خاموش‌شده را با باتری روشن کرده‌اند. ما باید بررسی کنیم و ببینیم آیا مسئول فنی اجازه داشته در معدنی که گاز وجود دارد از باتری استفاده کند؟ و اصلاً چرا از باتری استفاده شده است؟

وی در مورد انفجارهای داخل معدن گفت: بخشی از این انفجارها طبیعی است، اما بخش دیگر این انفجار غیرطبیعی بوده است. باید بررسی شود که دستگاه گازسنج وجود داشته؟ یا اینکه چه تعدادی دستگاه گازسنج وجود داشته است. آیا براساس استاندارد بوده است؟

گزارش میدانی «شرق» از حادثه معدن «زمستان یورت»

معدن چیان ناجی معدن چیان

وی به مسئله نجات اشاره کرد و گفت: مسئله قابل بحث این است که برخی می‌گویند انفجار ساعت ۹ صبح بوده درحالی‌که آتش‌نشانی و هلال‌احمر می‌گویند ساعت ۱۱:۳۰ به آنها گزارش شده؛ باید بررسی شود چرا این اتفاق افتاده است.

این نماینده مجلس وقتی مورد سؤال قرار گرفت که چرا بیمه برخی از کارگران آرایشگری رد شده و آنها از بیمه معدنچیان محروم بوده‌اند، گفت: این هم مسئله‌ای است که بررسی خواهد شد. یک نکته مهم وجود دارد. برخی افراد بعد از حادثه خود را به معدن رسانده و امدادرسانی کرده‌اند که حین امدادرسانی جان خود را از دست داده‌اند، باید ببینیم آیا این افراد از کارگران معدن بوده‌اند و بیمه آنها برای کارگران معدن بوده است یا نه؟ اگر این‌طور باشد، قطعاً مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت و ما اجازه نمی‌دهیم حقی از کسی ضایع شود.

یکی دیگر از اعضای هیئتی که به محل رفته بود نیز تأکید کرد از تعدادی از کارگران معدن به صورت محرمانه دعوت خواهد شد تا در جلسه کمیسیون حاضر شوند و حرف‌های خود را بزنند.

اما کارگران همچنان وضعیت ملتهبی دارند و نسبت به وضعیت موجود واکنش نشان می‌دهند. یکی از این افراد کارگری است که برادرش در معدن گرفتار شده است. او به خبرنگار ما گفت: من و برادرم در این معدن کار می‌کردیم. من بیرون از محل حادثه بودم و او داخل بود و من نتوانستم کاری برای او بکنم. برادرم هنوز زیر آوار است و نتوانستیم او را بیرون بیاوریم.

کارگر دیگری هم گفت: همان ساعات اولیه چند بار خواهم کردیم به ما کپسول اکسیژن بدهند و خودمان داخل برویم، اما کپسولی نبود که بدهند، بسیاری از کسانی که اجسادشان بیرون آمده است، کسانی هستند که برای امدادرسانی رفته بودند؛ اما دچار گازگرفتگی شده و فوت شدند. حتی تعداد بسیاری از کسانی که در بیمارستان هستند، هم از همین افراد هستند.

یافته‌های خبرنگار ما درباره اینکه چرا ساعات متفاوتی از زمان حادثه گفته می‌شود، حاکی از آن است که احتمالاً انفجار ساعت ۹ صبح بوده است و

مسئولان معدن به تصور اینکه خود می‌توانند موضوع را حل کنند، به امدادرسانان گزارش نداده‌اند؛ اما بعد از دو ساعت وقتی متوجه شدند که عمق فاجعه سنگین است؛ بنابراین تصمیم گرفتند به امدادرسانان گزارش بدهند. در همان ساعات اولیه هلال‌احمر و آتش‌نشانی با هلیکوپتر خود را به محل رساندند؛ اما وضعیت آن‌قدر بحرانی بود که کار امدادرسانی را دشوار کرد.

یکی از کارگران دراین‌باره گفت: از وقتی نیروهای امداد آمدند، دیگر منطقه را بستند و ما را راه ندادند. اگر امکانات می‌دادند، خودمان می‌توانستیم بهتر کمک کنیم؛ اما دیگر منطقه را بسته بودند و تازه ساعت پنج بعدازظهر بود که دستگاه تهویه هوا را آوردند. کار چندان مفیدی انجام نگرفته بود. او نسبت به گفته‌های استاندارد گلستان در شبکه محلی گلایه کرد و گفت: آن‌طور که ما شنیدیم، استاندارد گفته است کارگران خودشان مقصر این حادثه بوده‌اند. وقتی استاندارد به محل آمد، من و چند نفر دیگر به نمایندگی از کارگران به سراغش رفتم و گفتیم به ما توضیح بده چرا ما مقصر هستیم؟ از کجا به این نتیجه رسیده‌ای؟ من از او خواستم عذرخواهی کند؛ اما گفت که چنین حرفی نزده است.

یکی دیگر از کارگران که او هم برادرش زیر آوار مانده است، به آنچه در شبکه‌های مجازی منتشر شده است، واکنش نشان داد و گفت: اصلاً به این فکر نمی‌کنند که چه وضعیتی برای خانواده‌های ما درست می‌کنند.

حادثه تازه اتفاق افتاده بود. ما هنوز نتوانسته بودیم به محل برویم و نتوانسته بودیم گاز را خارج کنیم که تل‌لگرام نوشتند ۲۴ نفر کشته شده‌اند. خانواده برادر من هنوز نگران هستند و هر لحظه تشنان می‌لرزد. چرا این کارها را می‌کنید؟ وضع روحی این خانواده‌ها به اندازه کافی خراب است.

یکی دیگر از کارگران هم به سابقه این معدن اشاره کرده و گفت: این معدن قبل از انقلاب تأسیس شد و از همان موقع این شغل آبا و اجدادی ما‌ست. ۱۶ سال است که من در این معدن کار می‌کنم. ماهی ۸۰۰ هزار تومان حقوق می‌گیرم، درحالی‌که این معدن خیلی درآمد دارد. واقعیت این است که ما هر

روز که به داخل معدن می‌رویم، خودمان این کار را می‌کنیم؛ اما بیرون آمدن‌مان از معدن دست خودمان نیست، با خداست که سالم برگردیم. خیلی‌ها این بیرون چشم‌انتظار ما هستند. ما خانواده داریم و آنها هم به اندازه ما به خاطر وضعیت شغلی‌ای که داریم، سختی می‌کشند.

همچنین یکی از امدادگران که به صورت تخصصی در معادن امدادرسانی می‌کند، هم به خبرنگار ما گفت: معمولاً در معادن زغال‌سنگ از لوکوموتیوهایی استفاده می‌شود که با باد هم می‌توان آن را روشن کرد؛ چراکه همیشه در معادن زغال‌سنگ گاز وجود دارد و برای جلوگیری از انفجار از لوکوموتیوهای خاصی استفاده می‌شود. اینکه گفته می‌شود از باتری استفاده شده است، مسئله‌ای است که باید حتماً بررسی شود. کمیل ترقی درباره این ادعا که کارگران می‌گویند فقط یک راه خروج وجود داشته است، گفت: هنوز نمی‌توان گفت علت حادثه چیه بوده و آیا این معدن استاندارد بوده است یا نه؛ اما به طور معمول در معادن زغال‌سنگ دو راه ورود و خروج وجود دارد که یک راه برای ورود و خروج کارگران و راه دیگر برای ارابه‌ها و لوکوموتیو‌است. ضمن اینکه براساس وضعیت معدن و نقشه‌ای که از آن هست، می‌توان گفت دستگاه تهویه‌ای که وجود داشته، کافی بوده یا نه؛ اما درحال حاضر تمرکز ما باید روی بیرون آوردن افرادی باشد که در محل دفن شده‌اند.

شاهد حلاج، خبرنگار «شرق» در ادامه گزارش گفت: خانواده معدنچیان در محل حضور دارند. آنها به‌شدت نگران هستند و چهره‌ای مات‌زده دارند. آنها که نتوانسته‌اند اجساد عزیزانشان را دریافت کنند، برای دفن و مراسم ختم از محل دور شدند؛ اما خانواده‌های دیگر همچنان در محل حاضر هستند و به شدت ملتهب هستند.

همچنین وضعیت بهداشتی برای امدادرسانی هم خوب نیست. دستشویی‌های صحرایی بعد از گذشت ۲۴ ساعت برپا شد و غذا و آبی که برای امدادگران و خانواده‌ها می‌آورند، نیز در وضعیت مناسبی نیست. گفته می‌شود تعدادی از کشته‌شدگان متعلق به یک خانواده بودند و بازماندگان آنها وضعیت روحی مناسبی ندارند و وضعیت بحرانی دارند. براساس گفته‌های کارگران سه کشته این حادثه برادر بودند و یکی دیگر از کشته‌شدگان نیز شوهرخواهر آنها بوده است. آن‌طورکه کارگران می‌گویند دو نفر از آنها برای نجات دو نفر دیگر به داخل معدن رفته‌اند که همگی جانشان را از دست داده‌اند. اجساد این چهار کشته‌شده به خانواده تحویل داده شده است.

شماره مجوز: ۱۳۹۶/۳۹۲
نوبت دوم

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد نسبت به انجام ارزیابی کیفی جهت شناسایی منابع تامین معتبر و ارتقای کیفیت مواد شیمیایی مصرفی مورد نیاز مناطق عملیاتی اقدام نماید. بدینوسیله از شرکت‌های توانمند بویژه تولیدکنندگان داخلی جهت شرکت در فراخوان ارزیابی کیفی دعوت بعمل می آید.

- شماره فراخوان: IOOC-CHEMICAL- 95
- موضوع: فراخوان ارزیابی کیفی تولیدکنندگان و تامین کنندگان مواد شیمیایی
- آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی ۵ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم
- آخرین مهلت ارائه مدارک متقاضیان ۳۰روز از تاریخ آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی می باشد.
- متقاضیان می توانند مدارک ارزیابی کیفی و فهرست مواد شیمیایی را در روز آگهی نوبت اول از سایت اینترنتی این شرکت به نشانی WWW.IOOC.CO.IR بخش مناقصات تهیه نمایند.
- شرکت‌هایی که دارای حسن سابقه تولید مواد شیمیایی مورد نیاز شرکت نفت فلات قاره ایران را دارند نیاز به ثبت نام مجدد ندارند. متقاضیان در این خصوص و جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱-۲۳۹۴۲۶۰۷ تماس حاصل نمایند.
- محل ارسال پیشنهادات: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، بالاتر از مسجد بلال، نر سیده به تقاطع مدرس، خیابان خاکزاد، پلاک ۱۲، طبقه ۶، اتاق ۶۱۷، واحد بررسی منابع.

تکمیل جداول ارزیابی الزامی می باشد. عدم تکمیل جداول منجر به رد کیفی پیشنهاد دهندگان می گردد.

روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران